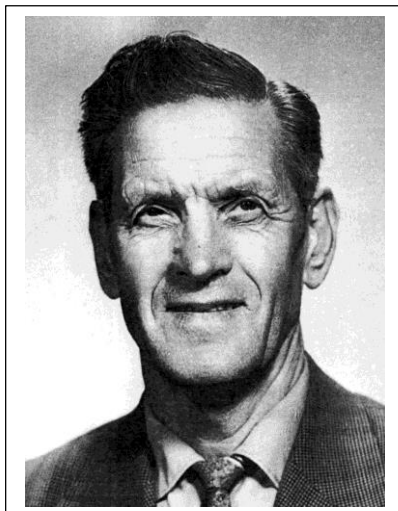

Josef Roséen och Västerhaninges lymlar....

Sune Nilsson 2013

Under min barndom i Västerhaninge på 50-talet fanns efter Tungelstavägen ett trädgårdsmästeri som ägdes av Josef Roséen, en snäll och timid man med frireligiös framtoning, han var baptist.

Han hade redan 1933 tillsammans med hustrun Elsa köpt tre tomter av Hem På Landet efter östra sidan av genomfartsvägen där numera ett antal flerfamiljshus finns. Han byggde två växthus och en provisorisk bostad och döpte sin rörelse till Rosåkra.

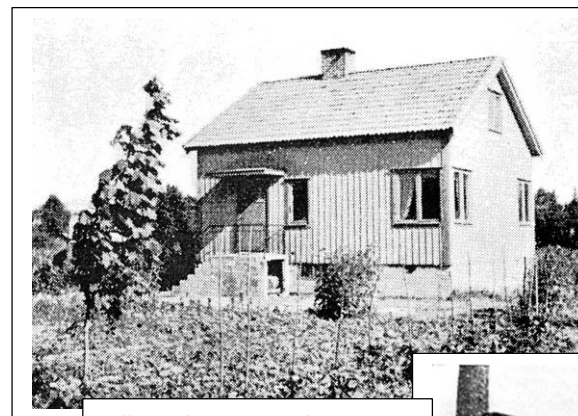
Några år senare byggde han en liten 1 ½-plansvillan. Han odlade mest blommor men också en del köksväxter, bär och frukt. På senare tid byggde han till villan med en mindre affärslokal och försåg därifrån Västerhaningeborna med blomsterprakt i glädje och sorg.

I ett av växthusen odlade han dessutom vindruvor.

Josef var född 1898 på godset Geddeholm i Irsta i Västmanland, kom till Danderyd till Skogs Ekeby som nygift 1928, sedan till Ekeby Säteri året efter och 1931 till Gideon Wolmer i Tungelsta innan han startar eget 1933.

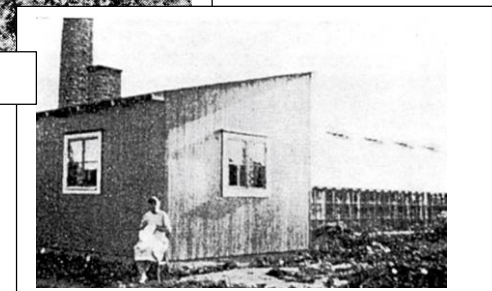
Josef och Elsa fick två barn, Börje född 1934 och Maj 1938.

Den timide Josef hade två problem, närheten till fotbollsplanen och byns finliga lymlar!

Villan och ett av växthusen

stort markområde norr om Granebo och anlagt en fotbollsplan med ena långsidan efter Tungelstavägen.

Verksamheten där var i full gång då Roséen några år senare började bygga sina glashus intill norra kortsidan av planen, kanske anade han framtida bekymmer.....

Etableringen var ju inte så lyckad, misslyckade anfallsavslutningar vid träning och matcher hamnade ofta inne på trädgårdsmästeriet och inte alltför sällan på växthusen eller i drivbänkarna med glaskross som resultat.

Det nödvändiga tillbehöret, själva bollen, måste naturligtvis av flera skäl, inte minst ekonomiska, återhämtas.

Ett uppdrag som inte var lätt att delegera.

Redan 1929 hade två idrottsprofiler i Västerhaninge, Edvin "Idrottspelle" Pettersson och Einar Hultman, lyckats få ihop medel för att köpa ett 7000 kvm

Man lät bygga ett högt nätstaket på tomtgränsen som delvis begränsade olyckorna men vid ribbträffar och snedträffar från otekniska spelare fortsatte problemen.

När man noterat en fullträff i växthustaket, det hördes ganska väl, visste man att en arg trädgårdsmästare med all säkerhet lagt beslag på bollen och inte tänkte försätta den i spel igen!

Under tävlingsmatcher, Västerhaninge IF inledde sitt seriespel 1933, fick någon av ledarna med mössan i hand vandra in och förhandla tillbaka bollen, vad förhandlingen gick ut på fick man aldrig veta.

Värre var det vid träningar och spontanfotboll, man visste att ett mycket misslyckat skott var lika med förlust av bollen, bollarna var hårdvaluta på den tiden, och om även reservbollen förverkades måste träningen avbrytas.

Den gode Josef var dock inte alltför långsint, efter nån vecka kunde man finna bollen på mittpunkten på planen, prydligt upplagd för avspark!

Roséen odlade också vindruvor på kortväggen i ett drivhus, troligen bara en hobby och för eget bruk.

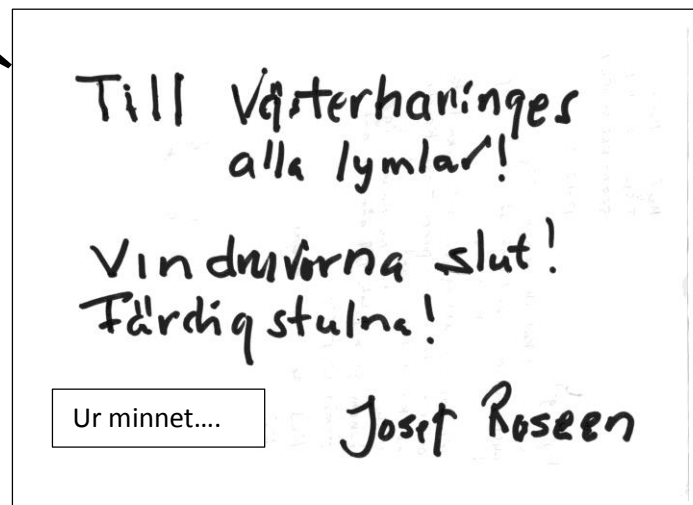
Hur mycket det blev för eget bruk vet jag inte, dock att det blev en hobby för samhällets lymlar att "palla" druvor där!

Det var satt i system att stjäla Josefs druvor, oftast redan som kart. Efter vad mina lymlar till kamrater berättade var dom i det läget så sura att dom knappast kunde ätas.

Lite senare på säsongen och vid högre mognadsgrad smakade dom ljuvligt, jag kan fortfarande minnas smaken när man erbjöds ett smakprov

av mera modiga kamrater. Självt jag för feg att delta i själva raiderna men åt gärna, faktiskt nån form av märkligt häleri.

Att Josef Roséen var en man med kärv humor vittnar följande anslag som han spikade upp på anslagstavlan vid Pressbyråkiosken en sommar:

Av tradition "sprängdes" alltid Roséens brevlåda efter Tungelstavägen på Valborgsmässafton med s.k. smällare. Efter några år ledsnade han på illdåden och tog in den i god tid före kvällen, ersatte den med ett anslag:

Tjii fick ni!

Josef Roséen var en hedersman och respekterad i samhället, han förtjänade inte att drabbas av dåliga fotbollsspelare och lymlar!

Men han ler nog i sin himmel där han otvivelaktigt hamnade 1968...